

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XIV. An Papa quaestiones Fidei ac Morum infallibili iudicio definiat?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

IV. Pontifex Christianorum. V. Summus Pontifex. VI. Princeps Sacerdotum. VII. Vicarius Christi. VIII. Caput Ecclesie. IX. Fundamentum. X. Pastor ouilis Domini. XI. Rector Domus Dei. XII. Custos Vineæ. XIII. Pater & Doctor omnium. XIV. Prasul Apostolica Sedis, &c.

III. DE PAPÆ POTE- STATE SPIRITALI.

QVÆSTIO XIV.

*An Papa quæstiones Fidei ac Mo-
rum infallibili iudicio definias?*

LUTHERVS *lib. de Conciliis*: CALVINVS *Iustit. l. 4. c. 7. §. 28.* Sic & omnes Luthero-calvinistæ, superantes hæresiarcham Nilum, pertendunt: Papam vt Papam, etsi cum Generali Concilio quid definiret, esse posse hæreticum in se, hæresinque alios docere: Et de facto docuisse: Calvinus narrat quædam cum Cardinalibus docuisse; Animã vnã cum corpore extingui.

I. Erronea Nil i. Papam, vt Papam, esse posse hæreticum, & de facto docuisse hæresin: sed, si absque Conc. generali definias. Sic & plures Parisienses vt Gerson, Almain, Alphonfus à Castro, Adrianus IV. qui Infallibilitatem in Ecclesia, non in Papa, constituunt.

III. Sententia, Alberti Pighii *lib. 4. Hierarc.* Papam, etiam solum quid definientem, non posse errare.

AVTOR. Sed omnes ex sententiæ reprobandur. 1. Vt malitiosa hæresis. 2. Vt periculosa: & erronea quoque, si accedat pertinacia pugna: 3. Vt non sit probabilis. 4. Igitur sequitur media talis.

Papa, vt Papa, siue cum Cardinalibus,

siue cum Concilio, siue sine his solus, nõ potest quicquam definire hæreticum, ab Ecclesia tota Credendum. Sic Communis cæterorum omnium Doctorum, Infallibilitatem constituit in Pontifice; non in Concilio. Debet tamen Papa facere quod in se est, idoneos consulendo. Qui enim promisit Finem, promisit & Media Christus. Est de Fide.

I. Quia Luc. 22. *Simon, Simon ecce*. &c. *Ego autem rogavi pro te, vt non*. &c.

1. Sententia Parisiensium vult, oratum pro Ecclesia; Cuius figuram Petrus representabat.

AT, falsum vtrumque. Quia Dominus personam designauit vnã, *Simon, Simon; pro Te; Fides Tua; & Tu.* Et incipiens loqui in plurali, *expetiuit vos*, mutauit formam in singularem, *Te, Tua, Tu, Et Tu aliquando conuersus confirma fratres Tuos.*

2. Alii volunt, oratum pro dono perseuerantiæ Petri solius.

AT secus est: Pro ea Petri, Apostolorum, & Fidelium Electorum orauit Ioann. 17. *Pater Sancte serua eos in nomine tuo, quos dedisti mihi.*

2. Quod autem pro Petro rogarit, patet ex designatione personali; & distinctione hac: *Satan expetiuit vos*. &c. at verò *Tu confirma*. &c. Tamen illud Petro exoratum donum etiam ad Successores eius pertinet, Ecclesiæque Vtilitatem: Sicut promissio, collatioq; Clauium.

Itaque duo hic impetrauit priuilegia Petro: 1. Fidem fixam & stabilem contra omnes tentationes, quoad sese. 2. Gratiam infallibiliter Docendi. Si non primum; certè secundum permanat ad Successores. De vtroque testantur S. Patres apud Bell. *lib. 4. de Pont. c. 3.*

Pulcrè

Fulcrè occupat Theophyl. in 22. Luc. *Quamuis breui tempore concutiendus sis, Petre cum ter me negabis; habes recondita semina fidei. Etiam si folia abiecerit spiritus inuadentis; radix tamen uiuet, & non deficiet fides tua.*

II. Math. 16. *Super hanc Petram ædific. &c.* Tamen enim Papa est Petra, quæ Petrus fuit: quia eadem perstat Ecclesia, Ecclesiæque fundamentum: hoc verò non à Domo, sed domus ab illo accipit firmitatem stabilem. Ita & S. Patres. Hinc S. Greg. lib. 4. epist. 32. docet Episcopum Constantinop. non posse dici *Vniuersalem*, caputque Ecclesiæ; quòd ea in Sede fuerint hæresiarchæ; vt Macedonius, Nestorius, Sergiusque.

III. Ioan. vlt. *Pasce oves meas.* Per hoc Petrus, eiusque successores, facti sunt Pastores & Doctores: ergo tota Ecclesia eos audire sequique tenetur; nō errare velit.

DICES. Oportet Deum audire magis, quam homines.

RESP. Rectè: at per Ministrum suū Christi que Vicarium loquitur Deus infallibilia: Hinc ad eum vnum, etiam ab Ecclesiis, fiunt appellationes. Hic enim errauit nunquam; at sine hoc errauit aliquando Concilia: Vnde Papa est supra Concilium; vti Caput supra corpus. Deinde aliquando cogi nequeunt Concilia; vt, per CCC. annos ob persecuciones: quibus solus Papa definiuit omnia, aut multa.

IV. Figura fauet, *Exod. 28.* Iubet Dominus in Rationali scribi: *Veritas & Doctrina*: vt exponunt Aug. & Hier. Causa est, *Deut. 17* vt omnes dubium requirāt à Pontifice, eiusque voci obediant, sub pœna mortis. Vnde monet Petrus Ra-

vennas Eutychem, *vt his, quæ à beatissimo Papa scripta sunt, obedienter attendat: Quoniam B. Petrus, qui in propria Sede & uiuit, & presidet, præstat quærentibus fidei veritatem.*

V. Experientia testatur duplex Prior: Omnes Sedes Patriarchales in hæresim aliquando incidisse. Altera: Solum Papam Rom. sine Concilio, multas hæreses & hæresiarchas condemnasse: vt Pelagium, Priscill. Iouin. Vigilium. &c. At, vt in Symb. Exposit. Ruffinus, *in Ecclesia Urbis Rom. neque hæresis ulla sumpsit exordium; & Mos ibi seruetur antiquus. Quibus quinque argumentis docetur infallibile Iudicium Papæ in rebus Fidei.*

VI. Neque Ecclesia Rom. particularis errare potest, perstante ibi Sede Pont. Ita S. Patres; estque de fide. At Sedem Apost. nunquam posse ab ea separari ac transferri; ideoque nec errare posse; piè creditur sic; vt contrarium tamen non sit erroneum, minus hæreticum. Piè creditur: I. Quia translata Sedes nunquam adhuc fuit, cum præsentissimæ tamen verferint occasiones: Vt in Ethnicorum persecutionibus; In Gothorum irruptionibus vrbe ab Gense ico captâ, ab Torila etiam euersâ: In Romanorū rebellionibus contra Papas exulare coactos: In Pontificum mora per LXX annos in Gallia. 2. Adhæc teste S. Mircello & Leone Papis, & S. Ambr. iussu Christi Petrus Sedem fixit Romæ: qui tamen id solum narrant, non definiunt.

VII. Nec in Moralibus; quæ toti præscribit Ecclesiæ aut ad salutem necessaria, vt per se bona; errare Papa non potest. I. Quia promissio Christi defice-

X ret

ret in ead salutem necessaria: Ioan. 16. *Cum venerit ille Sp. Veritatis, docebit vos omnem veritatem*, Luc. 22. *Rogavi, ut non deficiat fides tua.* 2. Quia in naturaliter necessariis nunquam deficit Deus: ergo minus in supernaturalibus. 3. Quia sequeretur etiam errare Papam in fide posse. Fides enim docet omnem Virtutem.

QVÆSTIO XV.

Quæ obiciuntur contra infallibilem firmitatem Papalem?

LV THERANI, itemque CALVINIANI, cæterique certatim, iunctim, ac mixtim in vnam feruntur ac rapiunt Papæ infallibilitatem. Plaustra iaciunt conuictorum, calumniarum, & mendaciorum. Potissimum tamen, quibus pugnant, Ratio est, & Historia.

I. EX RATIONE. 1. Canones docent, Papam non posse iudicari, nisi à fide deuiet: ergo potest deniare.

A T, ij loquuntur de errore personali; non de Iudiciali.

2. Si solius Papæ sit iudicium infall. ergo nil opus Conciliis.

A T, Non debet Media negligere Papæ ordinaria.

3. Cyprianus de Rebaptizandis hæreticis sentit contra Papæ sententiam.

A T, hæc solum fuit comminatoria, patet ex Aug. Vincentio. A peccato tamen ægrè excusatur Sanctus Cyprianus.

4. Conc. Africanum dicit, Concilium prouinciale minus posse errare, quam Papam.

A T, in iudicio Facti particularis; non autem Fidei.

5. Nilus a't. Potest Papa labi in alia vi-

ta: ergo & in hæresin: vt qui, Tit. 1. *Constitentur se nosse Deum, factis autem negant.*

A T, totum id ex natura, qua homo, potest Papa: ex gratia autem Assistentiæ S. Spiritus non potest in fide errare, nisi vitiosissimus foret.

II. EX HISTORIA congeruntur ab Lutheranis, & Calvin. &c. in Pontifices cum plures multa errata, peccata, &c. sed mendacia; quæ videre est apud Bellarmin. *libr. 4. de Pontific. cap. 8. 9. &c. vsque ad 15.*

QVÆSTIO XVI.

Quis Summus & ultimus omnium in Ecclesia questionum Iudex? An Scriptura?

LV THERANI, CALVINIANIQUE, omnes Verbum Scriptum. conclamant; penetrantque altius, ad vsque *Interni spiritus sui cuiusq. Critirium*: quin in cælum os ponunt, ac Vltimum in terris Iudicem **D E V M** esse vociferantur. Vide in *Luthero-calvinist. part. 1. quest. 2.* Quibus huc eorum aditæ firmamenta; Sed infirmata in Colloquio Ratisbonensi, Anno M. DC. I.

I. O B I E. Id vnicum solum est norma Iudexque, quod nec Additionem patitur, nec Detractionem (nisi à Deo) rerum pertinentium ad Religionem: Tale est Verbum Scriptum: Cui superadditas Traditiones nullas habuere Iudæi.

R E S P. Contrariam Scripturæ Traditionem nullam, concedo: at Consentaneam; nego. Nam ad Pentateuchum additus est Iosue, cæterique libri & Prophetæ de rebus religionis. Præter quæ Scripta habuerunt Traditiones: Vt remedium peccati originalis pro foemineo sexu, pro infantibus ante octauum præceptis circumcisioni; Item libros Moy.